

ΑΡΙΘΜΟΣ 29/2019

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ

Του Συμβουλίου Εφετών Θράκης

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Ευστρατία Πατσάκογλου, Προεδρεύουσα Εφέτη (Κωλυομένων των Προέδρων Εφετών και των αρχαιοτέρων Εφετών), Γεωργία Στεφανίδου -Εισηγήτρια και Μαρία Χατζηανδρέα - Εφέτες.

Συνεδρίασε στο ακροατήριο σε δημόσια συνεδρίαση την 3^η Σεπτεμβρίου 2019 και ώρα 12:00 με παρουσία της Αντεισαγγελέως Εφετών Αργυρή Βαλούση , κωλυομένου του Εισαγγελέα Εφετών και του Γραμματέα Ευάγγελου Ζελεσκίδη, για να αποφανθεί εάν συντρέχει ή όχι περίπτωση εκδόσεως στις Δικαστικές Αρχές του Ιράν της εκζητούμενης υπηκόου Ιράν (επ) KHADEMI (ον) SHARAREH του ALIAKBAR και της ZAHRA γεννηθείσας την 9-4-1982 στο Ιράν, η οποία διώκεται με το υπ'αρ. 970995/5-1-2019 ένταλμα σύλληψης, της Εισαγγελίας του δήμου GOLPAYGAN IRAN, προκειμένου να δικασθεί για τις πράξεις: α.αρπαγής ανηλίκου από ανιόντα και β.πλαστογραφίας (ά.621, κανόνας ποινικής υπόθεσης του Ποινικού Κώδικα του IPAN), οι οποίες είναι επίσης αξιόποινες και κατά την Ελληνική Νομοθεσία (άρ. 324παρ.1-1 και 216 παρ.1 του Ελληνικού Ποινικού Κώδικα).

Η Εισαγγελέας Εφετών ανήγγειλε στην Πρόεδρο τη σύλληψη της εκζητούμενης και ζήτησε τη σύγκληση του κατά νόμο Συμβουλίου, για να αποφανθεί για την έκδοση της παραπάνω υπηκόου Ιράν.

Η Πρόεδρος όρισε μετά αναβολή δικάσιμο την αναφερόμενη στα πρακτικά, σημερινή ημέρα, μετά από αναβολή δυνάμει των υπ'αρ.25/2019, 24/2019 και 20/2019 αποφάσεων του παρόντος Συμβουλίου προκειμένου να προσκομισθούν σε επίσημη μετάφραση τα συνημμένα στο αίτημα της Γενικής Εισαγγελίας Ιράν έγγραφα, κατά την οποία προσήχθη με συνοδεία αστυνομικών οργάνων η εκζητούμενη.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης με την υπ' αριθμ.πρωτ.50319 οικ. ΦΕΑ 1930/28-6-2019 παραγγελία του προς τον κ. Εισαγγελέα Εφετών Θράκης διαβίβασε το υπ' αριθ. 900/5602/20 από 12-6-2019 αίτημα του Δικαστή και Επόπτη του Τμήματος Διεθνών Υποθέσεων του Δικαστικού Σώματος της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν και τα συνημμένα σ' αυτό δικαιολογητικά στην ελληνική γλώσσα, για την έκδοση στις Δικαστικές Αρχές του Ιράν της υπηκόου Ιράν (επ) KHADEMI (ον) SHARAREH του

ALIAKBAR και της ZAHRA γεννηθείσας την 9-4-1982 στο Ιράν.

Προσήλθε στο Συμβούλιο η εκζητούμενη και ρωτήθηκε από την Πρόεδρο αν γνωρίζει την ελληνική γλώσσα και αν έχει διερμηνέα της αρεσκείας της.

Στο σημείο αυτό παρουσιάστηκε ο BABA AHMED Ahmed του Ayoub , κάτοικος Κομοτηνής (αδιέξοδο Τηλέμαχου ΔΑ-Β8), δήλωσε δε ότι έχει ορισθεί από την Εισαγγελία Εφετών Θράκης ως διερμηνέας της εκζητουμένης. Βεβαίωσε κατόπιν στην τιμή και την υπόληψή του , κατ' άρθρο 236 Κ.Π.Δ., ότι θα διερμηνεύσει τα λεγόμενα από την Ελληνική γλώσσα στην Αραβική και αντίστροφα.

Κατόπιν, η εκζητούμενη ρωτήθηκε από την Πρόεδρο για τα στοιχεία της ταυτότητάς της και απάντησε δια του διερμηνέα ότι ονομάζεται (επ) KHADEMI (ον) SHARAREH του ALIAKBAR και της ZAHRA γεννηθείσας την 9-4-1982 στο Ιράν, ήδη κρατούμενη στο Α.Τ. Κομοτηνής. Δήλωσε δε ότι είναι το εκζητούμενο πρόσωπο και ομολογεί την ταυτότητά της.

Ρωτήθηκε η εκζητούμενη εάν έχει συνήγορο υπεράσπισης και δήλωσε δια του διερμηνέως ότι διορίζει συνήγορο για να την υπερασπισθεί την παρούσα δικηγόρο Χριστίνα Καββαδία του Δ.Σ. Αλεξ/πολης που αποδέχθηκε τον διορισμό της , η οποία δήλωσε ότι δεν έχει αντίρρηση στον διορισμό του ως άνω διερμηνέως. Το ίδιο και η εκζητούμενη.

Η Εισαγγελέας έλαβε το λόγο από την Πρόεδρο και είπε ότι η αίτηση για έκδοση εισάγεται νόμιμα στο Συμβούλιο και τηρήθηκε η νόμιμη διαδικασία.

Στη συνέχεια, η Πρόεδρος ανακοίνωσε στην εκζητουμένη τα παρακάτω έγγραφα: 1) την υπ' αριθμ.πρωτ.50319 οικ.ΦΕΑ 1930/28-6-2019 παραγγελία του προς τον κ. Εισαγγελέα Εφετών Θράκης, 2)το υπ' αριθ. 900/5602/20 από 12-6-2019 αίτημα του Δικαστή και Επόπτη του Τμήματος Διεθνών Υποθέσεων του Δικαστικού Σώματος της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν και τα συνημμένα σ' αυτό δικαιολογητικά στην ελληνική γλώσσα.

Στο σημείο αυτό η συνήγορος της εκζητούμενης κατέθεσε τους παρακάτω αυτοτελείς ισχυρισμούς και ζήτησε την εξέταση του μάρτυρα Κόρος Δημήτριος - Λάζαρος.

Οι οποίοι είναι οι εξής :

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΦΕΤΩΝ ΘΡΑΚΗΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ

Της (Ον.)SHARAREH (Επ.) KHADEMI του ALI AKBAR και της ZAHRA, υπήκοος Ιράν, γεννημένη στις 9/04/1982, αιτούσας άσυλο και προσωρινά κρατούμενης στο Α.Τ. Κομοτηνής.

κατά του αιτήματος της έκδοσης μου στο Ιράν

Α.Ιστορικό

Είμαι 37 ετών, υπήκοος Ιράν και την 1/06/2019 εισήλθα μαζί με την αδερφή μου και την 6 ετών κόρη μου στην Ελλάδα προκειμένου να αιτηθώ άσυλο. Στις 3/06/2019 μεταφερθήκαμε όλοι στο ΚΥΤ Φυλακίου για ταυτοποίηση στοιχείων, ενώ στις 4/06/2019 εγώ συνελήφθη από τις αστυνομικές αρχές διότι -όπως ενημερώθηκα- διώκομαι με διεθνές ένταλμα σύλληψης με σκοπό την έκδοση μου στο Ιράν.

Σπούδασα στη νοσηλευτική σχολή στο Ιράν και 12 έτη εργάστηκα σε νοσοκομείο. Ο σύζυγος μου είναι, επίσης, νοσοκόμος, εργαζόμασταν στο ίδιο νοσοκομείο και ο γάμος μας διήρκησε δέκα (10) περίπου έτη. Όταν παντρευτήκαμε θεωρούσα πως είναι ένας πολύ πράος άνθρωπος, όμως, από τα πρώτα κιόλας χρόνια του έγγαμου βίου μας η συμπεριφορά του άλλαξε, ασκώντας βία σε βάρος μου σχεδόν σε καθημερινή βάση. Προσπάθησα πολλές φορές να καταφύγω στα δικαστήρια και να υποβάλω μήνυση αλλά επειδή ο σύζυγος μου είχε εξουσία και γνωριμίες, δεδομένου ότι ο αδερφός του ήταν μέλος της IRGC-SEPAH', συνήθως απαλλασσόταν ή άλλες φορές δεν μου επέτρεπαν καν να υποβάλω μήνυση στις αρμόδιες αρχές προφασιζόμενοι διάφορες δικαιολογίες. Μετά την γέννηση της κόρης μας και η ίδια βίωσε τη βία αυτή στα πλαίσια του θρησκευτικού φανατισμού του πατέρα της. Όταν τόλμησα να ζητήσω να χωρίσουμε, με κατηγορήσε για μοιχεία και καταδικάστηκε από το τοπικό δικαστήριο σε 50 βουρδουλιές. Υπέβαλα έφεση και τελικά αθωώθηκα λόγω ανυποστήρικτων κατηγοριών (οράτε προσκομιζόμενα σχετικά υπ' αριθ. 1,2- από τις αποφάσεις αυτές προκύπτει η καταδίκη του συζύγου σε καταβολή προίικας προς την κατηγορούμενη και η αθώωση της για την κατηγορία της διατήρησης παράνομης σχέσης). Τα τελευταία δύο έτη ζούσαμε χωριστά και εγώ διατηρούσα την επιμέλεια της κόρης μας. Σε μία από τις επισκέψεις του, δέχθηκα για άλλη μια φορά πολλαπλά χτυπήματα με το πρόσχημα ότι δεν ωθώ στον σωστό ισλαμικό τρόπο ζωής την κόρη

μας, με αποτέλεσμα να μου σπάσει το χέρι. Κατέθεσα μήνυση και δικαιώθηκα, (οράτε

.....

¹ Ο κύριος ρόλος της οργάνωσης είναι η εθνική ασφάλεια. Είναι υπεύθυνη για την εσωτερική και την ασφάλεια των συνόρων, την επιβολή του νόμου και τις πυραυλικές δυνάμεις ίου Ιράν. Οι επιχειρήσεις του IRGC προσανατολίζονται προς ανορθόδοξο πόλεμο και λιγότερο παραδοσιακά στρατιωτικά καθήκοντα. Αυτές περιλαμβάνουν τον έλεγχο του λαθρεμπορίου, τον έλεγχο τον στενού Hormuz, και τις επιχειρήσεις αντίστασης. Το IRGC προορίζεται να συμπληρώσει τον πιο παραδοσιακό ρόλο του τακτικού στρατού του Ιράν, με τις δύο δυνάμεις να λειτουργούν χωριστά και να επικεντρώνονται σε διαφορετικούς επιχειρησιακούς ρόλους, (για περισσότερες πληροφορίες βλ. https://en.wikipedia.org/wiki/Islamic_Revolutionary_Guard_Corps)

.....

προσκομιζόμενο σχετικό υπ' αριθ. 3- από την απόφαση αυτή προκύπτει ότι ο σύζυγος μου καταδικάστηκε από το δικαστήριο για μη καταβολή διατροφής και για επίθεση).

Σήμερα εκκρεμεί εις βάρος μου στο Ιράν ένταλμα σύλληψης με τις κατηγορίες της πλαστοπροσωπίας και της αρπαγής, δυνάμει της υπ' αριθ. Α-826/1-2019 από 22-01-2019 Ερυθράς Αγγελίας Διεθνών Αναζητήσεων της Interpol Ιράν. Αρνούμαι τις ανωτέρω κατηγορίες καθώς και αυτές που μου αποδίδονται με το υπό κρίση αίτημα έκδοσης και ζητώ προστασία από την Ελληνική Πολιτεία τόσο με την απόρριψη του αιτήματος έκδοσης των ιραανικών αρχών, όσο και με την αναγνώριση στο πρόσωπο μου της ιδιότητας του πρόσφυγα (οράτε βεβαίωση της Υπηρεσίας Ασύλου από την οποία προκύπτει ότι έχω υποβάλει αίτημα ασύλου τόσο εγώ όσο και η κόρη μου- *προσκομιζόμενα σχετικά υπ' αριθ. 4, 5*). Ειδικότερα αιτούμαι την απόρριψη του υπό κρίση αιτήματος έκδοσης για τους εξής λόγους:

Β. ΛΟΓΟΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΣΤΟ ΙΡΑΝ

Β.1. Ισχυρισμός περί αναγνώρισης ως δικαιούχος διεθνούς προστασίας άλλως επικουρικής προστασίας

Σύμφωνα με το άρθρο 1 Α (2) της Συμβάσεως της Γενεύης και 13 του π.δ. 96/2008 και του αντικαταστάντος αυτό, π.δ. 141/2013, ως πρόσφυγας νοείται κάθε πρόσωπο που έχει δικαιολογημένο φόβο δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας,

A

g

ΦΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα ή πολιτικών πεποιθήσεων, βρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας είναι πολίτης και δεν δύναται ή λόγω του φόβου αυτού δεν επιθυμεί να απολαύσει την προστασία της χώρας αυτής, εξαιτίας γεγονότων που συνδέονται με τους ίδιους ως άνω λόγους. Οι πράξεις που μπορούν να χαρακτηρισθούν ως πράξεις δίωξης σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο έχουν Ιδίως τη μορφή: α) πράξεων σωματικής ή ψυχολογικής βίας, συμπεριλαμβανομένων πράξεων σεξουαλικής βίας, β) νομοθετικών, διοικητικών, αστυνομικών ή δικαστικών μέτρων, τα οποία εισάγουν διακρίσεις αφ' εαυτά ή εφαρμόζονται κατά τρόπο που εισάγει διακρίσεις, γ) αβάσιμης ποινικής δίωξης ή δυσανάλογης ή μεροληπτικής επιβολής ποινής, δ) έλλειψης δυνατότητας άσκησης ενδίκων μέσων, ε) ποινικής δίωξης ή επιβολής ποινής για την άρνηση εκπλήρωσης στρατιωτικής θητείας σε σύρραξη, αν η εκπλήρωση της στρατιωτικής θητείας θα συμπεριελάμβανε εγκλήματα ή πράξεις που εμπίπτουν στις ρήτρες αποκλεισμού, όπως προβλέπονται στο άρθρο 12 παρ. 2, στ) πράξεων που στρέφονται κατά προσώπου λόγω φύλου ή παιδικής ηλικίας". Ακόμη στο άρθρο 10 παρ. 1 και 2 του πδ. 96/2008 αναφέρεται ότι, κατά την αξιολόγηση των λόγων δίωξης, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη: α) Την έννοια της φυλής, β) την έννοια της θρησκείας, γ) την έννοια της ιθαγένειας, δ) την ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα και ε) τις πολιτικές πεποιθήσεις.

Στην έννοια των πολιτικών πεποιθήσεων περιλαμβάνεται ιδίως η υποστήριξη άποψης, ιδέας ή πεποίθησης για ζήτημα που σχετίζεται με τους ενδεχόμενους φορείς δίωξης, όπως αυτή προσδιορίζεται στο άρθρο 9, και με τις πολιτικές ή τις μεθόδους τους, ανεξάρτητα από το αν ο αιτών έχει εκδηλώσει έμπρακτα τη σχετική άποψη, Ιδέα ή πεποίθηση. Κατά την αξιολόγηση δε της βασιμότητας του φόβου του αιτούντος, ότι θα υποστεί δίωξη, δεν ασκεί επιρροή αν ο αιτών χαρακτηρίζεται πράγματι από το φυλετικό, θρησκευτικό, εθνικό, κοινωνικό ή πολιτικό στοιχείο, το οποίο προκαλεί τη δίωξη, με την προϋπόθεση ότι το σχετικό χαρακτηριστικό αποδίδεται πράγματι σ' αυτόν από τον φορέα της δίωξης. Από τις προαναφερόμενες διατάξεις προκύπτει ότι με τη θέσπιση τους ορίστηκαν οι ελάχιστες απαιτήσεις για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των ανιθαγενών ως προσφύγων ή ως προσώπων που έχουν ανάγκη διεθνούς προστασίας, τα οποία διώκονται από τις αρχές του εκζητούντος κράτους, λόγω των πολιτικών φρονημάτων τους, του φύλου, της φυλής, της εθνοτικής καταγωγής, της ιθαγένειας, της θρησκείας κλπ. και των οποίων κινδυνεύει η ζωή, η

σωματική ακεραιότητα, η ελευθερία και η αξιοπρέπεια τους, σε περίπτωση που εκδοθούν και παραδοθούν στο κράτος αυτό. Η αυξημένη, όμως, προστασία αυτή δεν καταλαμβάνει και τις παραβατικές συμπεριφορές, που έχουν αξιόποιο χαρακτήρα και δεν φέρουν τα χαρακτηριστικά των εξαιρετικών περιπτώσεων, κατά τις οποίες συντρέχουν πολιτικοί, φυλετικοί, κοινωνικοί ή άλλοι λόγοι, που συναρτώνται με τη ζητούμενη έκδοση και συνεπάγονται κίνδυνο δίωξης στο εκζητούν κράτος, κατά τρόπο που να συνιστά σοβαρή παραβίαση βασικών ανθρωπίνου δικαιωμάτων και να θέτει σε κίνδυνο τη ζωή, τη σωματική ακεραιότητα και την ελευθερία του εκζητούμενου.

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 2 περ. ζ του ΠΔ 141/2013 «δικαιούχος επικουρικής προστασίας είναι με την επιφύλαξη του άρθρου 17 ο αλλοδαπός ή ανιθαγενής που δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να αναγνωριστεί ως πρόσφυγας αλλά στο πρόσωπο του συντρέχουν ουσιώδη λόγοι από τους οποίους προκύπτει ότι αν επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του ή στην περίπτωση ανιθαγενούς στη χώρα της προηγούμενης συνήθους διαμονής του κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή βλάβη κατά την έννοια του άρθρου 15 και που δεν μπορεί ή λόγω του κινδύνου αυτού δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας.

Το αρ. 21 Π.Δ. 141/2013 ορίζει: 1. Οι αρμόδιες αρχές σέβονται την αρχή της μη επαναπροώθησης σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας. 2. Εφόσον δεν απαγορεύεται από διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας και τηρούμενων των σχετικών διαδικασιών εγγυήσεων οι αρμόδιες αρχές δύνανται να απομακρύνουν πρόσφυγα όταν:

A) ευλόγως θεωρείται ότι το εν λόγω πρόσωπο αποτελεί κίνδυνο για την ασφάλεια του κράτους ή

B) Συνιστά κίνδυνο για την κοινωνία, λόγω τελεσίδικης καταδίκης του για την διάπραξη ιδιαίτερα σοβαρού εγκλήματος.

Η αποφαινόμενη αρχή ανακαλεί ή αρνείται να χορηγήσει ή να ανανεώσει την άδεια διαμονής πρόσφυγα εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου.

B.2. Απαγόρευση έκδοσης λόγω βάσιμου φόβου να υποστώ βασανιστήρια ή άλλη μορφή απάνθρωπης, εξευτελιστικής ή σκληρής τιμωρίας ή μεταγείρισης καθώς και συνθήκες φυλάκισης- κατά παραβίαση των άρθρων 3 της ΕυρΣΔα και άρθρου 3 της Σύμβασης των ΗΕ κατά των βασανιστηρίων

ΕΠΙΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 1782/1988 με τον οποίο κυρώθηκε η Σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης «Κανένα κράτος μέρος δεν θα απελαύνει δεν θα επαναπροωθηθεί ούτε θα εκδίδει πρόσωπο σε άλλο κράτος όπου υπάρχουν ουσιώδεις λόγοι να πιστεύεται ότι αυτό το πρόσωπο θα κινδυνεύσει να υποστεί βασανιστήρια».

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 της ΕΣΑΑ με το οποίο απαγορεύονται τα βασανιστήρια και κάθε άλλη μορφή απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης.

Σύμφωνα με το άρθρο 7 του Διεθνούς Συμφώνου για τα πολιτικά και κοινωνικά Δικαιώματα απαγορεύεται η απέλαση/έκδοση ατόμου σε χώρα, όπου κινδυνεύει να υποστεί βασανιστήρια ή άλλη μορφή απάνθρωπης, εξευτελιστικής ή σκληρής τιμωρίας ή μεταχείρισης

Σύμφωνα με το άρθρο 19παρ.2 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης "Κανείς δεν μπορεί να απομακρυνθεί, να απελαθεί ή να εκδοθεί προς κράτος όπου διατρέχει σοβαρό κίνδυνο να του επιβληθεί η ποινή του θανάτου ή να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση".

Πρέπει να σημειωθεί ότι σύμφωνα με τη νομολογία του ΕυρΣΔΑ απαγορεύεται η απέλαση ή έκδοση ατόμου σε χώρα που μπορεί να υποστεί βασανιστήρια ή άλλη εξευτελιστική, απάνθρωπη ή σκληρή μεταχείριση ή τιμωρία . Η απαγόρευση των βασανιστηρίων είναι απόλυτη και δεν επιδέχεται καμία εξαίρεση ακόμη και στις πιο δύσκολες περιπτώσεις και αποτελεί θεμελιώδη αξία μιας δημοκρατικής κοινωνίας. (βλ. ΕΔΑΔ, Saadi v. Italy 28/02/2008). Το ΕΔΑΔ έχει κρίνει σε πολλές μια σειρά υποθέσεων που αφορούσαν έκδοση αλλοδαπών ότι η έκδοση παραβιάζει το άρθρο 3 της ΕυρΣΔα εάν υπάρχουν σοβαροί λόγοι για να θεωρηθεί ότι το εκζητούμενο άτομο θα αντιμετωπίσει πραγματικό κίνδυνο να υποστεί βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση στην χώρα του (Soering v. UK(7/7/1989, Cruz Varas v. Sweden (15576/89, Mamatkulov and Abdurasulovic v. Turkey(46827/99, 6.2.2003, Daoudi v. France (19576-08, 3-12-2009) HR v. France(64780/09, 22.9.2011), Baysakor and others v. Ukraine(54131/08, 18/2/2010).

Περαιτέρω, έχει κριθεί νομολογιακά από την ελληνική έννομη τάξη και

συγκεκριμένα στην υπ' αριθ. 120/2019 απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Θεσσαλονίκης (προσκομιζόμενο σχετικό υπ' αριθ. 5), η οποία αναφέρει αυτολεξεί τα εξής: « σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. Ι της ΕΣΔΑ, "το δικαίωμα εκάστου προσώπου εις την ζωήν προστατεύεται υπό του νόμου. Εις ουδένα δύναται να επιβληθή εκ προθέσεως θάνατος, ειμή εις εκτέλεσιν θανατικής ποινής εκδιδομένης υπό δικαστηρίου εν περιπτώσει αδικήματος τιμωρουμένου υπό του νόμου δια της ποινής ταύτης.". Το δικαίωμα στη ζωή αποτελεί αναμφίβολα το θεμελιωδέστερο όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τούτο καταφαίνεται και στο άρθρο 15 παρ. 2 της ίδιας σύμβασης, όπου η προστασία του παραμένει κατ' αρχήν απόλυτη και δεν επιδέχεται παρεκκλίσεις ακόμη και "εν περιπτώσει πολέμου ή ετέρου δημόσιου κινδύνου απειλούντος την ζωήν του έθνους". Ενόψει της κεφαλαιώδους σημασίας του δικαιώματος στη ζωή, οι επιτρεπόμενες, κατά το άρθρο 2, εξαιρέσεις από την προστασία του δικαιώματος αυτού θα πρέπει να ερμηνεύονται κατά τρόπο περιοριστικό. Η θανατική ποινή σε καιρό ειρήνης θεωρείται ως μια απαράδεκτη, αν όχι απάνθρωπη μορφή ποινής, η οποία δεν επιτρέπεται πλέον από το άρθρο 2 της ΕΣΔΑ. Το καθήκον προστασίας της ανθρώπινης ζωής μπορεί να παραβιασθεί και στην περίπτωση έκδοσης ή απέλασης ενός προσώπου σε κράτος, στο οποίο υπάρχουν ουσιώδεις λόγοι που δικαιολογούν την πεποίθηση, ότι θα του επιβληθεί η θανατική ποινή, υπό περιστάσεις που δεν συμβιβάζονται με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, ή χωρίς να τύχει δίκαιης δίκης από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο. Στις περιπτώσεις αυτές η συμβατότητα της έκδοσης με την ΕΣΔΑ εξετάζεται, κατά κανόνα, σε συνδυασμό με το προαναφερόμενο άρθρο 3 της ΕΣΔΑ, σύμφωνα με το οποίο "Ουδείς επιτρέπεται να υποβληθεί εις βασάνους ούτε εις ποινάς ή μεταχειρίσιν απάνθρωπους ή εξευτελιστικούς.". Η αντικειμενική υπόσταση του άρθρου 3 πληρούται, όταν κρατικές ενέργειες στρέφονται κατά ατόμων στο στάδιο α) της ανάκρισης, κυρίως αστυνομικής προανάκρισης, εξεταζομένων των μεθόδων της, β) της κράτησης σε καταστήματα κράτησης και αστυνομικά κρατητήρια και γ) της απέλασης. Το ανωτέρω άρθρο παραβιάζεται και όταν εκδίδεται άτομο σε χώρα, όπου θα υποστεί βασανιστήρια ή θα περιαχθεί σε κατάσταση πραγματικού κινδύνου επιβολής σε αυτόν μεταχείρισης αντίθετης στο άρθρο 3 της ΕΣΔΑ. Η τελευταία διάταξη εγγυάται θεμελιώδη αξία των δημοκρατικών κοινωνιών και η παρεχόμενη προστασία είναι απόλυτη, ενώ εντάσσεται στο διαμορφούμενο από το άρθρο 15 παρ. 2 της ίδιας

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

σύμβασης σκληρό πυρήνα αναπαλλοτριώτων δικαιωμάτων, τα οποία δεν περιορίζονται και δεν αναστέλλονται σε καμία περίπτωση.

Σε περίπτωση επιστροφής μου στο Ιράν κινδυνεύω να συλληφθώ και υποστώ βασανιστήρια και κακομεταχείριση κατά τη διάρκεια της κράτησης μου, ακόμα και να καταδικαστώ με ποινή θανάτου, όπως αναλυτικά θα αναφερθούν κατωτέρω σε επίσημη έκθεση της κρατικής υπηρεσίας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στις πρακτικές ανθρωπίνων δικαιωμάτων που ισχύουν στο Ιράν για το 2018 προκύπτει ότι (για περισσότερα βλ. <http://is://www.ecoi.net/en/document/2004255.html>):

Πιο συγκεκριμένα, αναφέρεται επί λέξει «Μια γυναίκα έχει δικαίωμα διαζυγίου εάν ο σύζυγος της υπογράψει σύμβαση που παρέχει το δικαίωμα αυτό. Και όταν δεν μπορεί να εξασφαλίσει την οικογένεια του, έχει παραβιάσει τους όρους της σύμβασης γάμου τους ή είναι εξαρτημένος από τα ναρκωτικά, παράφορος ή ανίκανος. Σε αντίθεση, ο σύζυγος δεν υποχρεούται να αναφέρει έναν λόγο διαζυγίου κατά της συζύγου του. Ο νόμος αναγνωρίζει το δικαίωμα διαζευγμένης γυναίκας σε μέρος της κοινής ιδιοκτησίας και στη διατροφή». (οράτε προσκομιζόμενο σχετικό υπ' αριθ. 2).

Επίσης, «ο νόμος ορίζει ότι οι διαζευγμένες γυναίκες αναλαμβάνουν την επιμέλεια των παιδιών ηλικίας έως επτά ετών. αλλά οι πατέρες διατηρούν τη νόμιμη κηδεμονία του παιδιού και πρέπει να συμφωνήσουν σε πολλές νομικές πτυχές της ζωής του παιδιού (όπως η έκδοση ταξιδιωτικών εγγράφων, η εγγραφή στο σχολείο, κλπ.). Αφού το παιδί φτάσει την ηλικία των επτά ετών, ο πατέρας του αναλαμβάνει την επιμέλεια, εκτός εάν αποδειχθεί ακατάλληλος για τη φροντίδα του παιδιού». Στην περίπτωση μου, η κόρη μας, ηλικίας μας σήμερα 6 ετών, διέτρεχε κίνδυνο να απομακρυνθεί από εμένα και όπως μου είχε διαμηνύσει ο σύζυγός μου έχει ήδη προγραμματίσει αναγκαστικό γάμο με υιο συγγενικού του προσώπου.

Στο σημείο αυτό αξίζει να αναφερθεί απόσπασμα από την ανωτέρω έκθεση, σύμφωνα με την οποία «Η νόμιμη ελάχιστη ηλικία γάμου για κορίτσια είναι 13 ετών, αλλά τα κορίτσια ηλικίας έως εννέα ετών μπορούν να παντρευτούν με άδεια από το δικαστήριο και από τους πατέρες τους. Το 2017 η UNICEF ανέφερε ότι 17% των κοριτσιών στη χώρα παντρεύτηκαν πριν φτάσουν στην ηλικία των 18 ετών και ότι περίπου 40.000 παντρεύτηκαν πριν τα 15 τους χρόνια. Στην έκθεση του Μαρτίου, η UNHCR δήλωσε ότι ο αριθμός αυτός ήταν πιθανώς μεγαλύτερος, καθώς χιλιάδες ανήλικοι γάμοι δεν αναφέρθηκαν. Η UNHCR ανέφερε επίσης στατιστικά στοιχεία από

την Ένωση για την Προστασία, των Δικαιωμάτων των Παιδιών που εδρεύει στην Τεχεράνη, σύμφωνα με την οποία 17 % όλων των γάμων στη χώρα αφορούσαν κορίτσια παντρεμένα με "ηλικιωμένους"».

Περαιτέρω, αναφορικά με τη θέση της γυναίκας στο Ιράν, η ίδια πάλι έκθεση αναφέρει ότι «Οι γυναίκες έλαβαν μερικές φορές δυσανάλογη τιμωρία για εγκλήματα όπως μοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των θανατικών ποινών. Ο ισλαμικός νόμος διατηρεί διατάξεις που εξισώνουν τη μαρτυρία μιας γυναίκας σε δικαστήριο στο μισό της μαρτυρίας ενός άνδρα και την αξία της ζωής μιας γυναίκας ως μισή από αυτήν ενός άνδρα. Σύμφωνα με το νόμο, το *díyeh* που καταβάλλεται στο θάνατο μιας γυναίκας είναι το ήμισυ του ποσού που καταβλήθηκε στο θάνατο ενός άνδρα, με εξαίρεση τις πληρωμές ασφάλισης αυτοκινήτων ατύχημα».

Όσον αφορά στα ανθρώπινα δικαιώματα εν γένει «τα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων περιλαμβάνουν εκτελέσεις για εγκλήματα που δεν πληρούν το διεθνές νομικό επίπεδο των "πιο σοβαρών εγκλημάτων" και χωρίς δίκαιες δίκες ατόμων, συμπεριλαμβανομένων των ανηλικών παραβατών. Πολλές αναφορές παράνομων ή αυθαίρετων φόνων, εξαναγκαστική εξαφάνιση και βασανιστήρια από κυβερνητικούς πράκτορες, σκληρές και απειλητικές για τη ζωή συνθήκες φυλακών, συστηματική χρήση αυθαίρετης κράτησης και φυλάκισης, συμπεριλαμβανομένων εκατοντάδων πολιτικών κρατουμένων, παράνομη παρέμβαση στην ιδιωτική ζωή, σοβαρούς περιορισμούς στην ελευθερία έκφρασης, τον Τύπο και το Διαδίκτυο, συμπεριλαμβανομένης της λογοκρισίας, του αποκλεισμού ιστοτόπων και της ποινικοποίησης της δυσφήμισης, πανίσχυροι περιορισμούς της θρησκευτικής ελευθερίας, περιορισμούς στην πολιτική συμμετοχή, εκτεταμένη διαφθορά σε όλα τα επίπεδα της κυβέρνησης, την παράνομη στρατολόγηση παιδιών στρατιωτών από κυβερνητικούς παράγοντες για την υποστήριξη τον καθεστώτος Assad στη Συρία, εμπορία ανθρώπων, σκληρούς κυβερνητικούς περιορισμούς στο δικαιώματα των γυναικών και των μειονοτήτων, την ποινικοποίηση της κατάστασης ή της συμπεριφοράς των λεσβιών, ομοφυλοφίλων, αμφιφυλόφιλων, transgender και διαζυγίων (LGBTI) τα εγκλήματα που συνεπάγονται βία ή απειλές βίας που απευθύνονται σε άτομα ΛΟΑΤΔ . και την απαγόρευση των ανεξάρτητων συνδικαλιστικών οργανώσεων.»

Τέλος, όσον αφορά στην κατάσταση που επικρατεί στην απονομή δικαιοσύνης και τη θανατική ποινή «τα δικαστήρια συνέχισαν να εκδίδουν τη συντριπτική πλειοψηφία

ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

των θανατικών ποινών στη χώρα, και οι δοκιμές δεν είχαν τη δέουσα διαδικασία. Η νομική εκπροσώπηση αμφισβητήθηκε κατά τη διάρκεια της φάσης της έρευνας και στις περισσότερες περιπτώσεις δεν εξετάστηκαν άλλα αποδεικτικά στοιχεία, πέραν των ομολογιών. Οι δικαστές μπορούν επίσης να επιβάλλουν VJ θανατική ποινή στην προσφυγή, η οποία αποθαρρύνει τις προσφυγές σε ποινικές υποθέσεις. Σύμφωνα με την ΜΚΟ Ακτιβιστές Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο Ιράν, η κυβέρνηση δεν αποκαλύπτει ακριβείς αριθμούς εκείνων που εκτελέστηκαν κατά τη διάρκεια ενός έτους και το 60% των εκτελέσεων κρατούνται μυστικές. Το Κέντρο Τεκμηρίωσης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (IHRDC) της ΜΚΟ ανέφερε ότι από τα μέσα Νοεμβρίου(του 2018) υπήρξαν 215 εκτελέσεις, ενώ η κυβέρνηση ανακοίνωσε επίσημα μόλις 73 εκτελέσεις την ίδια χρονική περίοδο. Για πολλές από αυτές τις εκτελέσεις, η κυβέρνηση δεν δημοσίευσε περαιτέρω πληροφορίες, όπως ονόματα, ημερομηνίες εκτέλεσης ή εγκλήματα για τα οποία εκτελέστηκαν.» Προς επίρρωση των ανωτέρω Σας αναφέρω ότι είχα καταδικαστεί σε 50 βουρδουλίες μόνο από την κατηγορία της μοιχείας χωρίς να αποδειχθεί.

Επικουρικά, Σας αναφέρω ότι στο Ιράν «Ο βιασμός είναι παράνομος και υπόκειται σε αυστηρές κυρώσεις, συμπεριλαμβανομένου του θανάτου, αλλά παρέμεινε πρόβλημα. Ο νόμος θεωρεί τη σεξουαλική πράξη στο γάμο συναινετική εξ ορισμού και, ως εκ τούτου, δεν αντιμετωπίζει τον βιασμό του συζύγου, ακόμη και σε περιπτώσεις αναγκαστικού γάμου. Τα περισσότερα θύματα βιασμού πιθανότατα δεν ανέφεραν το έγκλημα επειδή φοβούνταν επίσημη αντίποινα ή τιμωρία επειδή βιάστηκαν, περιλαμβανομένων των κατηγορών για απρεπή, ανήθικη συμπεριφορά ή μοιχεία, η τελευταία από τις οποίες φέρει τη θανατική ποινή. Τα θύματα βιασμού φοβούνται επίσης την κοινωνική αντιπολίτευση ή οστρακοποίηση. Για καταδίκη βιασμού, ο νόμος απαιτεί τέσσερις μουσουλμάνους άνδρες ή ένα συνδυασμό τριών ανδρών και δύο γυναικών ή δύο ανδρών και τεσσάρων γυναικών, για να βρεθεί ένας βιασμός. Μια γυναίκα ή ένας άνδρας που βρήκε μια ψευδή κατηγορία για βιασμό υπόκειται σε 80 βλεφαρίδες. Τον Ιούνιο, τα διεθνή μέσα ενημέρωσης ανέφεραν την απαγωγή και τη συμμορία τουλάχιστον 41 γυναικών και κοριτσιών στην πόλη Iranshahr της επαρχίας Sistan va Baluchistan, η οποία έχει κυρίως πληθυσμό Baluchi. Σύμφωνα με τις εκθέσεις, οι αρχές αρχικά προσπάθησαν να απορρίψουν τις υποθέσεις, οδηγώντας σε τοπικές διαμαρτυρίες. Οι εκθέσεις ανέφεραν ότι ορισμένοι από τους υποτιθέμενους

δράστες είχαν δεσμούς με τις τοπικές δυνάμεις ασφαλείας. Ο νόμος δεν απαγορεύει την ενδοοικογενειακή βία. Οι αρχές θεωρούσαν την κατάχρηση στην οικογένεια ιδιωτική υπόθεση και σπάνια το συζήτησαν δημοσίως».

Επιπλέον, μια έκθεση του 2017 CHRI ανέφερε μια μελέτη που παρουσιάστηκε στο συνέδριο της μη κυβερνητικής οργάνωσης Ίμαμς Αλί του Μαΐου 2017 στην Τεχεράνη σχετικά με τη βία κατά των γυναικών στη χώρα, σύμφωνα με την οποία το 32% των γυναικών στις αστικές περιοχές και το 63% στις αγροτικές περιοχές υπήρξαν θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Ένας κυβερνητικός υπάλληλος αναφέρθηκε στην έκθεση λέγοντας ότι 11.000 περιπτώσεις οικιακής κακοποίησης είχαν καταχωρηθεί από τον Εθνικό Οργανισμό Πρόνοιας.

B. 3. παραβίαση του 6 τικ ΕυρΣΔΑ (δικαίωμα(στη δίκαιη δίκη)

Σύμφωνα με το άρθρο 6 της ΕυρΣΔΑ καθείς δικαιούται σε μια δίκαιη δίκη. Σύμφωνα με τη νομολογία του ΕΔΑΔ ο κίνδυνος της χρήσης αποδεικτικών στοιχείων που έχουν εξαχθεί με βασανιστήρια αποτελεί παραβίαση του άρθρου 6 της ΕυρΣΔΑ και στην υπόθεση Othman (abu Qatada) κατά Μεγ. Βρετανίας η οποία δημοσιεύτηκε στις 17.01.12 έκρινε ότι η επιστροφή του προσφεύγοντα σε χώρα, όπου μπορεί να δικαστεί βάσει αποδεικτικών στοιχείων, που έχουν αποσπαστεί με βασανιστήρια, αποτελεί παραβίαση του άρθρου 6 της ΕυρΣΔΑ.

Επίσης, σύμφωνα με τη ελληνική νομολογία τα Δικαστήρια έκδοσης έχουν υποχρέωση μεταξύ άλλων να εξετάζουν αν και στη χώρα που ζητά την έκδοση εφαρμόζεται η εγγύηση της λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας των δικαστών,

που πρόκειται να εκδικάσουν την υπόθεση του ζητούμενου (382/1993 Εφετείου Θεσ/νικης υπό σχετ. 46)

B.4. Απαγόρευση έκδοσης λόγω της αργή της ιη επαναπροώθησης(άρθρο 33 της Σύμβασης της Γενεύης 1951) και απαγόρευση απέλασης καθόσον διαρκεί η εξέταση του αιτήματος ασύλου (άρθρο 37 του ν. 4375/2016)

Σύμφωνα με το άρθρο 1 περ.2 της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 για το καθεστώς των προσφύγων όπως κυρώθηκε με το ν.δ. 3989 της 19/26 Σ/βρίου 1959 :

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

περί κυρώσεως της πολυμερούς Συμβάσεως περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων (ΦΕΚ Α' 201) " Παντός προσώπου όπερ συνεπεία γεγονότων επελθόντων πρό της 1ης Ιανουαρίου 1951 και δεδικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή , λόγω τον φόβου τούτου, δεν επιθυμεί να απολαύη της προστασίας της χώρας ταύτης, ή εάν μη έχον υπηκοότητα τινά και ευρισκόμενον συνεπεία τοιούτων γεγονότων εκτός της χώρας της προηγούμενης συνήθους αυτού διαμονής, δεν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δεν επιθυμεί να επιστρέψη εις ταύτην.

Σύμφωνα με το άρθρο 33 της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 1. Ουδεμία Συμβαλλομένη Χώρα θα απελαύνη ή θα επαναπροωθή, καθ' οιονδήποτε τρόπον, Πρόσφυγας, εις τα σύνορα εδαφών ένθα η ζωή ή ελευθερία αυτών απειλούνται δια λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων"

Σύμφωνα με το άρθρο **21 παρ. 1 του ΠΔ 141/2013** «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 (L 337) σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση και το καθεστώς των αλλοδαπών ή των ανιθαγενών ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιατύπωση)» : **«1. Οι αρμόδιες αρχές σέβονται την αρχή της μη επαναπροώθησης σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Χώρας.»**

Σύμφωνα με το άρθρο **37 του ν. 4375/2016:**

«1. Οι αιτούντες επιτρέπεται να παραμένουν στη χώρα μέχρι την ολοκλήρωση της διοικητικής διαδικασίας εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας και απαγορεύεται η απομάκρυνση τους με οποιονδήποτε τρόπο.

2. Η προηγούμενη παράγραφος δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις όπου οι αρμόδιες αρχές είτε παραδίδουν τον αιτούντα σε άλλο κράτος-μέλος της Ε.Ε. βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3251/2004 (Α' 127), είτε εκδίδουν αυτόν σε τρίτη χώρα, με την εξαίρεση της χώρας καταγωγής του αιτούντος, ή σε διεθνή ποινικά δικαστήρια, με βάση τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας. Η παράδοση ή η έκδοση δεν πρέπει να οδηγεί σε έμμεση ή άμεση επαναπροώθηση του ενδιαφερόμενου

κατά παράβαση του άρθρου 33 παράγραφος 1 της Σύμβασης της Γενεύης ή σε κίνδυνο δίωξης ή σοβαρής βλάβης, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Π.δ. 141/2013, του άρθρου 7 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, του άρθρου 3 της Διεθνούς Σύμβασης της Νέας Υόρκης κατά των Βασανιστηρίων, του άρθρου 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, των άρθρων 4 και 19 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και του άρθρου 5 του Συντάγματος. Κανένας δεν εκδίδεται πριν εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της αίτησης του, εφόσον επικαλείται φόβο δίωξης στο εκζητούν κράτος.»

Οι ως άνω διατάξεις είναι υπερνομοθετικής ισχύος σύμφωνα με το άρθρο 28 Σ.

Η αναγνώριση κάποιου ως πρόσφυγα αποτελεί διαπιστωτική και όχι συστατική πράξη, με την έννοια ότι κάποιος είναι πρόσφυγας και ισχύει η αρχή της μη επαναπροώθησης του άρθρου 33 της Σύμβασης της Γενεύης του 1951, επειδή έχει βάσιμο και δικαιολογημένο φόβο δίωξης για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 1 Α2 της Σύμβασης της Γενεύης 1951. **Ως εκ τούτου ο πρόσφυγας προστατεύεται από μη επαναπροώθηση, σε χώρα όπου κινδυνεύει να υποστεί δίωξη, ανεξαρτήτως εάν έχει αναγνωρισθεί.**

Στην περίπτωση μου από το σύνολο των στοιχείων του φακέλου μου είναι πρόδηλο ότι αν επιστρέψω στη χώρα καταγωγής μου θα υποστώ σοβαρή βλάβη και είμαι πρόσωπο που δικαιούται διεθνούς προστασίας άλλως επικουρικής προστασίας.

Συνακολούθως και δεδομένης της πλήρωσης των κριτηρίων αναγνώρισης του πρόσφυγα στο πρόσωπο μου ή του προσώπου που δικαιούται επικουρικής προστασίας και ισχύει για την περίπτωση μου η αρχή της μη επαναπροώθησης και απαγορεύεται κάθε έκδοση μου στη χώρα καταγωγής μου σύμφωνα με το άρθρο 33 της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 (κανόνας υπερνομοθετικής ισχύος) (βλ. ΑΠ1261/2013, Απ 1397/2013, 131/2013 Συμβούλιο εφετών Αθηνών) . Όσον αφορά δε στο διάστημα της εξέτασης της εκκρεμούσης αίτησης ασύλου οποιαδήποτε έκδοση απαγορεύεται ρητά στον ελληνικό νόμο σύμφωνα με το 37 του ν. 4375/2016 (βλ. Και σχετική νομολογία αποφάσεις 701/2013 ΑΠ).

Β.5 Έλλειψη σύμβασης δικαστικής συνεργασίας σε θέματα εκδόσεως μεταξύ Ελλάδας και τικ Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν

Η Ελλάδα με την ισλαμική δημοκρατία του Ιράν συνδέονται επί σειρά ετών με διμερείς συμφωνίες που αφορούν σε διάφορους τομείς. Ειδικότερα, έχουν υπογράψει α) Μνημόνιο Κατανόησης για πολιτικές διαβουλεύσεις, β) Συμφωνία για απαλλαγή διπλωματικών/υπηρεσιακών διαβατηρίων από την υποχρέωση θεώρησης, γ) Οδικό Χάρτη για την εμβάθυνση της διμερούς συνεργασίας (συνεργασία στους τομείς του εμπορίου, των υπηρεσιών, του γεωργικού τομέα, της ενέργειας, της υψηλής τεχνολογίας, των επενδύσεων, του πολιτισμού κ.α.). Μέχρι και σήμερα δεν έχει συναφθεί σύμβαση που να αφορά σε θέματα εκδόσεως μεταξύ των χωρών, γεγονός που καθιστά την έκδοση αδύνατη (για περισσότερα βλ. <https://www.mfa.gr/blog/dimereis-sheseis-tisellados/iran>)

B.6. Προστασία του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού- Αδυναμία απέλασης της εκζητούμενης ως νόμιμη κηδεμόνας ανήλικου τέκνου

Όπως εκτέθηκε και ανωτέρω, εκκρεμεί σε βάρος μου στο Ιράν ένταλμα σύλληψης με τις κατηγορίες της πλαστοπροσωπίας και της αρπαγής, με επικείμενο κίνδυνο την έκδοση μου στη χώρα καταγωγής μου. **Αυτό όμως που πρέπει να λάβει υπόψη του το συμβούλιο Σας είναι ότι στην Ελλάδα εισήλθα συνοδεύοντας την ανήλικη κόρη μου, της οποίας διατηρώ τη νόμιμη επιμέλεια. Η κόρη μου μάλιστα έχει υποβάλει βούληση ασύλου ενώπιον των αρμόδιων ελληνικών αρχών (οράτε σχετικό υπ' αριθ.5), η εξέταση του οποίου είναι σε εκκρεμότητα.**

Άλλωστε, σύμφωνα με το άρθρο 37 του ν. 4375/2016: «1.Οι αιτούντες επιτρέπεται να παραμένουν στη χώρα μέχρι την ολοκλήρωση της διοικητικής διαδικασίας εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας και απαγορεύεται η απομάκρυνση τους με οποιονδήποτε τρόπο.

Τόσο το δίκαιο της ΕΕ όσο και η ΕΣΔΑ αναγνωρίζουν ότι ενδέχεται να υπάρχουν εμπόδια ως προς την απομάκρυνση για λόγους ανθρωπίνων δικαιωμάτων οι οποίοι δεν είναι απόλυτοι, καθώς υφίσταται η ανάγκη μιας εξισορρόπησης του δημόσιου συμφέροντος με τα συμφέροντα του ενδιαφερόμενου προσώπου. **Ο πιο κοινός από τους λόγους αυτούς είναι το δικαίωμα της ιδιωτικής ή οικογενειακής ζωής, που μπορεί να αφορά μεταξύ άλλων ζητήματα όπως η υγεία ενός προσώπου (σωματική υγεία και ψυχική ακεραιότητα), το βέλτιστο συμφέρον των παιδιών, η ανάγκη για οικογενειακή ενότητα ή οι ειδικές ανάγκες ευάλωτων προσώπων. Δυνάμει του δικαίου**

της ΕΕ, οι διαδικασίες επιστροφής πρέπει να εκτελούνται λαμβανομένου υπόψη του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού, της οικογενειακής ζωής, της κατάστασης της υγείας του ενδιαφερόμενου προσώπου και της αρχής της μη επαναπροώθησης (Άρθρο 5 της Οδηγίας περί Επιστροφής). Δυνάμει της ΕΣΔΑ, τα κράτη δικαιούνται, δυνάμει του καθιερωμένου διεθνούς δικαίου και με την επιφύλαξη των συμβατικών τους υποχρεώσεων, συμπεριλαμβανομένης της ΕΣΔΑ, να ελέγχουν την είσοδο, τη διαμονή και την απέλαση των αλλοδαπών. Υπάρχει εκτεταμένη νομολογία σχετικά με τις περιστάσεις υπό τις οποίες ενισχυμένα δικαιώματα μπορούν να λειτουργήσουν ως εμπόδια έναντι της απέλασης.

Εν προκειμένω, σε περίπτωση που αποφασίσετε την έκδοση μου στο Ιράν, θα μείνει το ανήλικο τέκνο μου ως ασυνόδευτο ανήλικο σε μία ξένη χώρα, στην τρυφερή ηλικία των έξι (6) ετών, αναγκασμένο να υπομείνει μόνο του τις πολύμηνες διοικητικές διαδικασίες του ασύλου. Η δε αδερφή μου όσο και να προσπαθήσει δεν μπορεί επ' ουδενί να αντικαταστήσει τη φροντίδα και την αγάπη της μητέρας του. Καθίσταται σαφές ότι σε περίπτωση έκδοσης μου διαταράσσεται το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού και η ψυχική του υγεία σε σημείο ανεπανόρθωτο, σε πλήρη καταστρατήγηση των διατάξεων της ΕΕ και της ΕΣΔΑ.

Για λόγους αυτούς-

ΖΗΤΩ

Να γίνουν δεκτοί οι αυτοτελείς ισχυρισμοί μου.

Να απορριφθεί το αίτημα έκδοσης μου στην ισλαμική δημοκρατία του Ιράν. Να αρθεί η κράτηση μου.

Κομοτηνή, 3.09.2019

Η Συνήγορος υπεράσπισης

Η Εισαγγελέας επιφυλάχθηκε να προτείνει επί των αυτοτελών ισχυρισμών.

Κατόπιν προσήλθε ο μάρτυρας ο οποίος όταν ρωτήθηκε από την Πρόεδρο για την ταυτότητά του απάντησε ότι ονομάζεται Κόρος Δημήτριος - Λάζαρος του Σπύρου, γεννήθηκε την 7-5-1986, κατοικεί στην Θεσσαλονίκη οδός Ορφανίδων 9, δικηγόρος, Ορκίστηκε στην τιμή και την υπόληψή του, κατ' άρθρο 219 Κ. Ποιν. Δικ. και εξεταζόμενος κατέθεσε τα

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

εξής: «Είμαι δικηγόρος του Εθνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες. Η γυναίκα αυτή είναι θύμα "έκφυλης βίας". Παραβιάζοντας τα δικαιώματα των γυναικών γίνεται θύμα, διότι η δίωξη της είναι λόγω του ότι είναι γυναίκα. Υπήρχαν ξυλοδαρμοί από τον σύζυγο της μέχρι σε σημείο που έχει καταδικαστεί ο σύζυγος από το Ιρανικό Δικαστήριο. Υπάρχει απόφαση του Δικαστηρίου. Υπήρχε σπάσιμο του χεριού της και δεν γινόταν αλλιώς. Υπήρχαν και άλλες περιπτώσεις αλλά δεν έφτασαν στο Δικαστήριο. Ο σύζυγος της ήθελε να παντρέψει το παιδί τους από την ηλικία των δετών. Του δίνει το δικαίωμα αυτό η "Σαρία", μπορεί να το κάνει. Προσπάθησε και ζήτησε διαζύγιο αλλά από τους ξυλοδαρμούς που είχε δεν το συνέχισε. Αρνήθηκε να το κάνει και είναι ο λόγος που πήρε το παιδί της και έφυγε. Βάσει όλων αυτών μπορεί να θεωρηθεί πρόσφυγας. Θα έχει και πρόβλημα με πράξεις στο Ιράν όπως την προσβολή της τιμής και της υπόληψης της οικογένειας, οι οποίες ποινές μπορεί να είναι και θάνατος. Επιτρέπεται από την "Σαρία". Επιτρέπεται από την "Σαρία". Όταν το ζευγάρι συμφωνεί δεν υπάρχει πρόβλημα, αλλά η εκζητούμενη δεν συμφωνούσε και ζήτησε το διαζύγιο. Ο σύζυγος την κατηγορήσε για μοιχεία και αυτή πήρε το παιδί και έφυγε. Μπορεί να θεωρηθεί πρόσφυγας. Θα καταδικαστεί για αδικήματα τα οποία δεν είναι αδικήματα στην Ευρώπη. Χώρισαν και ο σύζυγος την κατηγορήσε για μοιχεία. Ποινή είναι βουρδουλιάς. Αν η εκζητούμενη πάει στο Ιράν το παιδί θα είναι στην Ελλάδα ως ασυνόδευτο. Προβλέπεται το διαζύγιο στο Ιράν. Δεν μπορεί να βρει νομικό εκπρόσωπο για να την υπερασπισθεί.

Κατόπιν η Πρόεδρος ανέγνωσε τα έγγραφα που προσκόμισε η συνήγορος της εκζητουμένης: 1) η αριθμ.120/2019 απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Θεσσαλονίκης, 2) η από 18/7/2019 Φυλάκιο Υπεύθυνη Δήλωση, 3) το από 19-6-2019 παραπεπτικό σημείωμα -58542 του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής Υπηρεσία Υποδοχείς και Τ αυτοποίησης (KHADEMI SHARAREH), 4) το από 19-6-2019 παραπεπτικό σημείωμα -58542 του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής Υπηρεσία Υποδοχείς και Ταυτοποίησης (SHAFAT DIYANA), 5) την με αριθμό 9709973721100313/13-08-2018 απόφαση του Δικαστηρίου 1 του Οικογενειακού Δικαστηρίου του Υπουργείου, 6) τη με αριθ. 9709970377200062/8-4-2018 απόφαση του 18 ου Εφετείου του Ισφαχάν, και 7) τη με αριθμό 9709983722300756 / 25-3-2019 απόφαση του 16^{ου} Εφετείου του Ισφαχάν

Κατόπιν η Πρόεδρος ζήτησε διευκρινίσεις από την εκζητούμενη για την έκδοση της και αυτή, δια του διερμηνέως της είπε τα εξής : Δεν θέλω να πάω στο Ιράν. Θα με σκοτώσει ο σύζυγος μου.

Η Εισαγγελέας, αφού πήρε το λόγο από την Πρόεδρο, πρότεινε να απορριφθούν οι αυτοτελείς ισχυρισμοί της εκζητουμένης και να γίνει δεκτή η αίτηση, να γνωμοδοτήσει το Συμβούλιο υπέρ της έκδοσης της εκζητουμένης στις Δικαστικές Αρχές του Ιράν και να διαταχθεί η κράτηση της.

Η συνήγορος υπερασπίσεως της εκζητουμένης ζήτησε να γίνουν δεκτή οι αυτοτελείς ισχυρισμοί και να μην εκδοθεί στις Δικαστικές Αρχές της χώρας της.

Το ίδιο και η εκζητουμένη.

Τα ανωτέρω ερμηνεύτηκαν από τον διερμηνέα προς την εκζητουμένη.

Κατόπιν το Συμβούλιο, μετά από διάσκεψη στο ιδιαίτερο δωμάτιο διασκέψεων, κατήρτισε και, δια της Προέδρου, δημοσίευσε στο ακροατήριο, σε δημόσια συνεδρίαση την ταυτάριθμη απόφασή του, η οποία έχει ως εξής:

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 436 παρ. 1 και 2 ΚΠΔ, αν δεν υπάρχει σύμβαση, οι όροι και η διαδικασία της εκδόσεως αλλοδαπών εγκληματιών ρυθμίζονται από τις διατάξεις των επόμενων άρθρων (437-456), οι οποίες εφαρμόζονται ακόμη και αν υπάρχει σύμβαση, αν δεν έρχονται σε αντίθεση μ' αυτή, καθώς και στα σημεία που δεν προβλέπει η σύμβαση. Κατά το άρθρο 437, η έκδοση αλλοδαπού επιτρέπεται: α) όταν αυτός κατηγορείται για αξιόποινη πράξη εναντίον της οποίας απειλείται και από τον ελληνικό ποινικό νόμο και από τον νόμο του κράτους που ζητεί την έκδοση, στερητική της ελευθερίας ποινή, της οποίας το ανώτατο όριο είναι δύο έτη και πάνω. Σε περίπτωση συρροής εγκλημάτων, η έκδοση επιτρέπεται για όλα, αν ένα από αυτά τιμωρείται με μία από τις παραπάνω ποινές. Αν το πρόσωπο του οποίου ζητείται η έκδοση καταδικάστηκε προηγουμένως αμετάκλητα από δικαστήριο οποιουδήποτε κράτους σε στερητική της ελευθερίας ποινή τουλάχιστον τριών μηνών για έγκλημα που δεν προβλέπεται από το άρθρο 438 στοιχ. γ' και η έκδοση του ζητείται για έγκλημα που τελέστηκε σε υποτροπή και κατά τον ελληνικό ποινικό νόμο και κατά τον νόμο του κράτους που ζητεί την έκδοση του, η έκδοση μπορεί να επιτραπεί αν το έγκλημα αυτό τιμωρείται ως πλημμέλημα με οποιαδήποτε ποινή στερητική της ελευθερίας, β) όταν τα δικαστήρια

ΣΤΕΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

του κράτους που ζητεί την έκδοση του τον καταδίκασαν σε στερητική της ελευθερίας ποινή τουλάχιστον έξι μηνών για αξιόποινη πράξη που και ο ελληνικός ποινικός νόμος και οι νόμοι του κράτους που ζητεί την έκδοση τη χαρακτηρίζουν ως πλημμέλημα ή κακούργημα και γ) όταν αυτός συναινεί ρητά να παραδοθεί στο κράτος που ζητεί την έκδοση του. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 438 ΚΠΔ, η έκδοση απαγορεύεται: α) ..., β) ..., γ) αν πρόκειται για έγκλημα που κατά τους ελληνικούς νόμους χαρακτηρίζεται πολιτικό, στρατιωτικό ... ή όταν από τις περιστάσεις προκύπτει ότι η έκδοση ζητείται για λόγους πολιτικούς, δ) αν σύμφωνα με τους νόμους του κράτους που ζητεί την έκδοση ή του ελληνικού κράτους ή του κράτους όπου τελέστηκε το έγκλημα, έχει προκύψει, ήδη πριν από την απόφαση για την έκδοση, νόμιμος λόγος που εμποδίζει τη δίωξη ή την εκτέλεση της ποινής ή αποκλείει ή εξαλείφει το αξιόποινο και ε) αν πιθανολογείται ότι εκείνος, για τον οποίο ζητείται η έκδοση, θα καταδιωχθεί από το κράτος στο οποίο παραδίδεται για πράξη διαφορετική από εκείνη για την οποία ζητείται η έκδοση. Ενώ κατά το άρθρο 450 ΚΠΔ: 1. Το συμβούλιο εφετών μετά την εξέταση εκείνου που έχει συλληφθεί, αν εμφανίστηκε, και μετά τις αγορεύσεις του εισαγγελέα και εκείνου για τον οποίο ζητείται η έκδοση ή του συνηγόρου του, γνωμοδοτεί αιτιολογημένα για την αίτηση της έκδοσης και αποφαινεται: α) για το αν εκείνος που έχει συλληφθεί είναι το ίδιο πρόσωπο με εκείνον για τον οποίον ζητείται η έκδοση, β) για την ύπαρξη των δικαιολογητικών εγγράφων που απαιτούνται από τον Κώδικα ή από τη συνθήκη για την έκδοση, γ) για το αν εκείνος που έχει συλληφθεί και το έγκλημα που αποδίδεται σ' αυτόν ή (προκειμένου για αίτηση έκδοσης ύστερα από καταδικαστική απόφαση) το έγκλημα για το οποίο καταδικάστηκε είναι από εκείνα για τα οποία επιτρέπεται η έκδοση, δ) για το αν συντρέχουν οι όροι του άρ. 438 στοιχ. δ'. Επειδή δεν υπάρχει κάποια διμερής ή άλλη διεθνής σύμβαση μεταξύ Ελλάδος και Ιράν που να ρυθμίζει τα θέματα εκδόσεως υπηκόων των δύο χωρών, οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται και όσον αφορά στη διαδικασία εκδόσεως υπηκόου Ιράν. Τέλος, κατά την έννοια του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης (προσχηματική ποινική δίωξη, σοβαρή παραβίαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων κ.λπ.), δεν ασκεί έννομη επιρροή στην προκειμένη δίκη, καθόσον η σχετική διάταξη του άρθρου 5 παρ. 2 του π.δ. 114/2010, όπως αυτή αντικ. με το άρθρο 35 παρ. 4 του π.δ. 113/2013 "... Κανένας δεν εκδίδεται πριν εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της αίτησης του (για διεθνή προστασία ή άσυλο), εφόσον επικαλείται φόβο δίωξης στο εκζητούν κράτος",

αναφέρεται στη μη έκδοση του εκζητούμενου από τον αρμόδιο γι' αυτό, κατά το άρθρο 452 παρ. 1 ΚΠΔ, Υπουργό Δικαιοσύνης, εφόσον προηγήθηκε αμετάκλητη γνωμοδότηση υπέρ της έκδοσης από το συμβούλιο Εφετών ή του Αρείου Πάγου και δεν τάσσεται ως στοιχείο που εμποδίζει (μέχρι την τελεσίδικη παραδοχή ή απόρριψη της αίτησης ασύλου) τη συζήτηση ή τη λήψη σχετικής απόφασης για την έκδοση ή μη του εκζητούμενου από το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο, το οποίο, για τη διαμόρφωση της γνωμοδοτικής κρίσης του, εξετάζει και συναξιολογεί (με τα λοιπά στοιχεία) και τη βασιμότητα του επικαλούμενου φόβου δίωξης ως ενδεχόμενου νομίμου λόγου που εμποδίζει την έκδοση, κατά τα άρθρα 3 της Ε.Σ.Ε. και 438 περ. γ' και ε' ΚΠΔ. (Α.Π. 301/2017, 341/2017, 1324/2016, 1366/2016, 311/2015, 1088/2015 ΝΟΜΟΣ) Περαιτέρω κατά τη διάταξη του άρθρου 5 του ΠΔ 114/2010 με το οποίο καθορίζονται οι διαδικασίες χορήγησης-ανάκλησης του καθεστώτος του πρόσφυγα, ορίζεται στην παρ.1 αυτής ότι "οι αιτούντες άσυλο επιτρέπεται να παραμείνουν στη χώρα μέχρι την ολοκλήρωση της διοικητικής διαδικασίας εξέτασης της αίτησης και δεν απομακρύνονται με οποιονδήποτε τρόπο. Κατά την παρ. 2 της ως άνω διάταξης ορίζεται ότι η προηγούμενη παράγραφος δεν εφαρμόζεται: α) στις περιπτώσεις όπου οι αρχές παραδίδουν ή εκδίδουν τον ενδιαφερόμενο είτε σε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3251/2004, είτε σε τρίτη χώρα ή σε διεθνή ποινικά δικαστήρια, με βάση τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας. Η σύλληψη ή η έκδοση δεν πρέπει να οδηγεί σε επαναπροώθηση του ενδιαφερομένου που είναι αντίθετη με το άρθρο 33 παρ. 1 της Σύμβασης της Γενεύης. Κανένας δεν εκδίδεται πριν εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της αιτήσεως του, εφόσον επικαλείται φόβο δίωξης στο εκζητούν κράτος". Τέλος, από τη διάταξη του άρθρου 12 παρ, 2 της ανωτέρω Ευρωπαϊκής Σύμβασης Εκδόσεως προκύπτει ότι η αίτηση εκδόσεως πρέπει να συνοδεύεται από: α) το πρωτότυπο ή επίσημο αντίγραφο είτε εκτελεστής καταδικαστικής απόφασης είτε εντάλματος σύλληψεως ή άλλης πράξεως που έχει την ίδια ισχύ, β) έκθεση των αξιοποιώνων πράξεων για τις οποίες ζητείται η έκδοση, του τόπου και χρόνου διαπράξεως αυτών, του χαρακτηρισμού των πράξεων και αναφορά στις νομοθετικές διατάξεις που εφαρμόζονται και γ) αντίγραφο του κειμένου των διατάξεων που προβλέπουν τις αξιοποιίνες πράξεις και κάθε άλλη πληροφορία για το χαρακτηρισμό και την ταυτότητα του εκζητούμενου. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι δεν απαιτείται να επισυνάπτονται στην αίτηση για την έκδοση και τα αποδεικτικό στοιχεία, από τα οποία προκύπτουν

ΕΠΙΣΤΡΕΦΗΘΗΚΕ
Η ΕΠΙΛΗΓΗΤΡΙΑ

ενδείξεις ενοχής του εκζητουμένου. Ωστόσο είναι επιβεβλημένο τα εγκλήματα για τα οποία ζητείται η έκδοση να καθορίζονται σαφώς και με συγκεκριμένο τρόπο στην αίτηση του αιτούντος μέρους και στην αντίστοιχη διοικητική πράξη (ένταλμα σύλληψης ή εκτελεστή καταδικαστική απόφαση). Ειδικότερα, απαιτείται περιγραφή των περιστάσεων τέλεσης των εγκλημάτων αυτών, στις οποίες περιλαμβάνονται ο χρόνος και ο τόπος τέλεσης καθώς και η μορφή της συμμετοχής του εκζητουμένου στις αξιόποινες πράξεις. Τούτο ενισχύεται και από την καθιερούμενη με τις διατάξεις των άρθρων 12 και 14 της ανωτέρω σύμβασης, σε συνδυασμό και με τις διατάξεις των άρθρων 443 και 450 του Κ.Ποιν.Δ., αρχή της ειδικότητας σύμφωνα με την οποία η έκδοση γίνεται για έγκλημα ειδικώς οριζόμενο, τόσο στην αίτηση όσο και στην πράξη του Υπουργού Δικαιοσύνης που διατάσσει την έκδοση και όχι για μια άλλη πράξη, δηλαδή για πράξη διαφορετική απ' αυτήν που αναφέρεται στην αίτηση κατά τα συγκροτούντα την υπόσταση αυτής στοιχεία. Με την αρχή της ειδικότητας, που θεωρείται γενικά αναγνωρισμένος κανόνας του διεθνούς δικαίου και εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση έκδοσης περιορίζεται η κυριαρχική εξουσία του εκζητήσαντος κράτους και ειδικότερα το κράτος που ζητεί την έκδοση δεν μπορεί να διώξει τον εκζητούμενο για πράξεις προγενέστερες της παραδόσεως άλλες από εκείνες για τις οποίες χορηγήθηκε η έκδοση, πλην ορισμένων εξαιρέσεων. Η αρχή της ειδικότητας θεμελιώνεται στην κυριαρχία του εκδίδοντος κράτους και συνδέεται με το συμφέρον του να μη διωχθεί το εκδιδόμενο πρόσωπο για πολιτικούς σκοπούς επιδιώκει δηλαδή να αποκλείσει το ενδεχόμενο να τιμωρηθεί ο εκζητούμενος και για πολιτικά εγκλήματα. Αν το εκζητούν κράτος μπορούσε να διώξει τον εκδοθέντα και για πράξεις άλλες από εκείνες για τις οποίες εκδόθηκε, η καταστρατήγηση των περιορισμών της έκδοσης και κυρίως της μη δίωξης για πολιτικά εγκλήματα θα ήταν ευχερής. Πολιτικό έγκλημα δε, είναι το έγκλημα που απευθύνεται αμέσως κατά της πολιτείας και τείνει στην ανατροπή ή αλλοίωση της νομίμου κατά το πολίτευμα κοινωνικοοικονομικής τάξεως ενώ συναφές προς πολιτικό έγκλημα είναι το έγκλημα που αμέσως παρασκευάζει τα μέσα για τη διάπραξη πολιτικού εγκλήματος (ΑΠ 1260/1987). Έτσι, εφόσον η έκδοση συντελείται σε εκτέλεση μιας συμφωνίας μεταξύ δύο τουλάχιστον κρατών, δεν μπορεί να παράγει αποτελέσματα πέραν εκείνων που έχουν συμφωνηθεί. Αλλά και πέραν αυτού η αρχή της ειδικότητας εξασφαλίζει την ορθή εφαρμογή των αρχών της διπλής εγκληματικότητας και της αμοιβαιότητας σύμφωνα με τις οποίες η έκδοση επιτρέπεται

μόνο για εκείνες τις πράξεις που είναι αξιόπινες και κατά το δίκαιο του εκδίδοντος κράτους. Διότι αλλιώς, αν δηλαδή το κράτος που πέτυχε την έκδοση μπορούσε να δικάζει ανεξέλεγκτα και για πράξεις μη καλυπτόμενες από την τελευταία, οι ανωτέρω αρχές θα μπορούσαν ευχερώς να περιγραφούν και να καταστούν γράμμα κενό περιεχομένου (ΑΠ 462/1992 ολομ. Ελλ.Δνη 1992-939, ΑΠ 276/2011 αδημ., ΑΠ 132/2008 δημ. ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, η υποχρέωση για εξειδίκευση, συγκεκριμενοποίηση και ακριβή καθορισμό της διωκόμενης πράξεως για την έκδοση θεμελιώνεται και στις αυξημένης τυπικής ισχύος και έχουσες υπερνομοθετική ισχύ (άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος) διατάξεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (Ε.Σ.-Δ.Α.) και ειδικότερα στο άρθρο 6 παρ. 3 αυτής (δικαίωμα σε δίκαιη δίκη και ειδικότερα δικαιώματα του κατηγορουμένου να πληροφορηθεί με λεπτομέρεια τη φύση και το λόγο της εναντίον του κατηγορίας), καθώς και στο άρθρο 14 παρ. 3 περ. α' του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη στις 16-12-1966 και κυρώθηκε από την Ελλάδα με το ν. 2462/1997. Ακόμη, πρέπει να σημειωθεί, ότι τα κράτη που έχουν κυρώσει τα ως άνω κείμενα, στο μέτρο που αυτοπεριορίζονται στην ποινική τους εξουσία, υποχρεούνται, όχι μόνο να μην αγνοούν, αλλά και να εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές (ΑΠ 276/2011). Επίσης, κατά το άρθρο 3 παρ.1 και 2 της ΕΣΕ, δεν χωρεί έκδοση αν η αξιόποινη πράξη για την οποία ζητείται η έκδοση, θεωρείται από το άλλο μέρος ως πολιτική εγκληματική πράξη ή ως συναφής με τέτοια πράξη ή αν το μέρος από το οποίο ζητείται η έκδοση, έχει σοβαρούς λόγους να πιστεύει ότι η αίτηση έκδοσης, που αιτιολογείται για κάποια παράβαση του κοινού δικαίου, έχει υποβληθεί με σκοπό τη δίωξη ή την τιμωρία ατόμου για τα φυλετικά, θρησκευτικά, πολιτικά ή εθνικά του φρονήματα ή ότι η θέση του διατρέχει κίνδυνο να επιδεινωθεί από τον ένα ή τον άλλο από τους λόγους αυτούς. Ακόμη, κατά το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ (ν.53/1974), κανένας δεν επιτρέπεται να υποβληθεί σε βασανιστήρια ούτε σε ποινές ή μεταχείριση απάνθρωπες ή εξευτελιστικές. Κατά το άρθρο 6 παρ.1 αυτής, κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα η υπόθεσή του να δικαστεί δίκαια, δημόσια και μέσα σε λογική προθεσμία από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει κατασταθεί από τον νόμο, το οποία θα αποφασίσει είτε για αμφισβητήσεις σχετικά με δικαιώματα και υποχρεώσεις του αστικής φύσης είτε για τη βασιμότητα κάθε εναντίον του κατηγορίας

ΠΡΩΤΟΓΡΑΦΗ
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ποινικής φύσης, κατά δε το ίδιο άρθρο 6 παρ.3 περιπτ.α' αυτής, ο κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να πληροφορηθεί, μέσα στη συντομότερη προθεσμία, σε γλώσσα που κατανοεί και με λεπτομέρεια, τη φύση και τον λόγο της εναντίον του κατηγορίας. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι απαιτείται τα εγκλήματα, για τα οποία ζητείται η έκδοση, να προσδιορίζονται κατά τρόπο σαφή και συγκεκριμένο στη σχετική αίτηση και στην αντίστοιχη διωκτική πράξη, με επαρκή περιγραφή του χρόνου, τόπου, τρόπου και λοιπών περιστάσεων τέλεσής τους και της μορφής συμμετοχής του εκζητούμενου σ' αυτή. Αυτό επιβάλλεται και από την αρχή της ειδικότητας, που καθιερώνεται με τις διατάξεις του άρθρου 14 της ΕΣΕ, σύμφωνα με την οποία η έκδοση γίνεται για το έγκλημα που ορίζεται ειδικά (ως προς τα στοιχεία που το συγκροτούν) τόσο στην αίτηση έκδοσης όσο και στην πράξη του Υπουργού Δικαιοσύνης που διατάσσει την έκδοση και όχι για οποιαδήποτε άλλη πράξη. Η αρχή της ειδικότητας, η οποία θεωρείται γενικά αναγνωρισμένος κανόνας του διεθνούς δικαίου και εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση έκδοσης, περιορίζει την κυριαρχική εξουσία του κράτους που ζητεί την έκδοση, το οποίο δεν μπορεί να διώξει τον εκζητούμενο για πράξεις που τελέστηκαν πριν από την παράδοσή του και είναι διαφορετικές από εκείνες για τις οποίες έγινε η έκδοση (εκτός από ορισμένες εξαιρέσεις), αποτρέποντας έτσι και το ενδεχόμενο να διωχθεί το εκδιδόμενο πρόσωπο για πολιτικά εγκλήματα ή για πολιτικούς λόγους και σκοπούς. Ακόμη, η υποχρέωση για συγκεκριμενοποίηση της διωκόμενης πράξης, που αποδίδεται στον εκζητούμενο, βρίσκει έρεισμα και στις υπερνομοθετικής ισχύος (αρ.28Σ.) διατάξεις του παραπάνω άρθρου 6 παρ.3 της ΕΣΔΑ (δικαίωμα του κατηγορουμένου να πληροφορηθεί λεπτομερειακά τη φύση και τον λόγο της σχετικής κατηγορίας) και του άρθρου 14 παρ.3 περ.α' του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη στις 16-12-1966 και κυρώθηκε από την Ελλάδα με το Ν.2462/1997 (ΑΠ 301, 341/2017 ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση με το υπ' αριθ. 50319 ΦΕΑ 1930/28-6-2019 έγγραφο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, έχει σταλεί, με φροντίδα του Εισαγγελέα Εφετών Θράκης με το υπ' αριθ. Εκδ148/2019 ΦΑΚ.ΕΚΔ.46/2019 έγγραφο αυτού, το υπ' αριθ. 900/5602/20 από 12-06-2019 αίτημα του Δικαστή και Επόπτη του Τμήματος Διεθνών Υποθέσεων του Δικαστικού Σώματος της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν, το οποίο μεταβιβάστηκε στο Υπουργείο

Δικαιοσύνης της Ελλάδος με το με αριθ. 4850/10/68299-47118/2019(ΤΡΙΑΝ)/4-6-2019 έγγραφο της Διεύθυνσης Διεθνούς Αστυνομικούς Συνεργασίας του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη (Τμήμα Interpol), με το οποίο ζητείται η έκδοση της υπηκόου Ιράν (επ) KHADEMI (ον.) SHARAREH του ALI AKBAR και της ZAHRA, που γεννήθηκε στις 9-4-1982 στο Ιράν, κατοίκου ομοίως, ήδη κρατούμενη στο Γενικό Κατάστημα Κορυδαλλού, η οποία διώκεται δυνάμει του υπ' αριθ. 970995/2019 εντάλματος σύλληψης του 2ου Κλάδου Δημόσιου και Επαναστατικού Ανακριτικού Γραφείου της πόλης του GOLPAYGAN στο Ιράν, προκειμένου να δικαστεί για τις αξιόποινες πράξεις α) της αρπαγής ανηλίκου και β) της πλαστογραφίας τις οποίες φέρεται ότι τέλεσε στις τον Δεκέμβριο του έτους 2018 στο Ιράν, και οι οποίες προβλέπονται και τιμωρούνται στα άρθρα 523, 535 και 621 του Ισλαμικού Ποινικού Κώδικα.

Η αίτηση αυτή, αρμοδίως εισάγεται στο Συμβούλιο αυτό σε τριμελή σύνθεση, που συνεδριάζει δημόσια, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 436 παρ.2 και 448 του ΚΠΔ και στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 436 επ του ΚΠΔ. Επομένως, μετά την έκδοση των υπ' αριθ. 20/2019 και 25/2019 αποφάσεων του παρόντος Συμβουλίου Εφετών Θράκης, με το οποίο διατάχθηκε η αναβολή έκδοσης απόφασης σε σχέση με την υπό κρίση αίτηση έκδοσης προκειμένου να προσκομιστούν με μέριμνα της Εισαγγελίας Εφετών Θράκης σε επίσημη μετάφραση στην Ελληνική Γλώσσα, τα έγγραφα που το κράτος του Ιράν διαβίβασε αρμοδίως στην Αγγλική Γλώσσα και επιπροσθέτως διατάχθηκε η διατήρηση της προσωρινής σύλληψης της εκζητούμενης που είχε διαταχθεί με το υπ' αριθ. 201/2019 ένταλμα σύλληψης της Προέδρου Εφετών Θράκης, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσίαν η υπό κρίση αίτηση, αφού για το παραδεκτό της, συνυποβάλλονται τα απαραίτητα προς έκδοση δικαιολογητικά στη Αγγλική και σε επίσημη μετάφραση στην Ελληνική Γλώσσα ήτοι : α) επίσημο αντίγραφο της με αριθμό 970995/ 2019 ποινικής υπόθεσης του 2ου Κλάδου Δημόσιου και Επαναστατικού Ανακριτικού Γραφείου του Δήμου GOLPAYGAN στο Ιράν, περί ορισμού της εκζητούμενης ως κατηγορούμενης, στην οποία περιέχεται έκθεση των αξιόποινων πράξεων για τις οποίες ζητείται η έκδοση, ο χρόνος και ο τόπος διάπραξής τους, και η παραπομπή στις νομοθετικές διατάξεις που έχουν εφαρμογή, β) επίσημο αντίγραφο του υπ' αριθ. 97099/2019 εντάλματος σύλληψης του ως άνω ανακριτή, γ) αντίγραφο των διατάξεων που προβλέπουν και τιμωρούν τις αξιόποινες πράξεις για τις

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΗΡΙΑ

οποίες ζητείται η έκδοση και δ) όλα τα στοιχεία που μπορούν να χρησιμεύσουν για την εξακρίβωση της ταυτότητας και της εθνικότητας της εκζητούμενης

Από τα δικαιολογητικά έγγραφα που υποβλήθηκαν σε επίσημη μετάφραση στην Αγγλική και Ελληνική γλώσσα, για την υποστήριξη της αίτησης έκδοσης, την ένορκη κατάθεση του μάρτυρος Κόρου Δημήτριου – Λάζαρου του Σπύρου, την από υπεύθυνη δήλωση της Mahsa Jaberī, αδελφής της εκζητούμενης, την εξέταση της εκζητούμενης κατά τη δημόσια συνεδρίαση του Συμβουλίου τούτου και από όλα τα έγγραφα της δικογραφίας και αυτά που προσκομίστηκαν από την εκζητούμενη προέκυψαν τα ακόλουθα : Η εκζητούμενη συνελήφθη στην Ορεστιάδα στις 4 Ιουνίου 2019 διότι διώκεται σε διεθνές επίπεδο με σκοπό την έκδοσή της στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν δυνάμει της υπ' αριθ. Α -826/ 2019 από 22-1-2019 Ερυθράς Αγγελίας Διεθνών Αναζητήσεων της Interpol Ιράν για πλαστοπροσωπία και απαγωγή και, ακολούθως, την ίδια ημέρα προσήχθη στον Αντεισαγγελέα Εφετών Θράκης όπου συνετάγη η με αριθ. 129/2019 έκθεση προσαγωγής και βεβαιώσεως στοιχείων ταυτότητας και κρατήθηκε με την υπ' αριθ. 128/2019 εντολή προσωρινής συλλήψεως του ίδιου. Με βάση το υπ' αρ. 50319 οι.ΦΕΑ 1030/28-6-2019 έγγραφο του Υπουργείου Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η Πρόεδρος Εφετών εξέδωσε το υπ' αριθ. 201/ 1-7-2019 ένταλμα με το οποίο διατάχθηκε η σύλληψη της εκζητούμενης, βάσει του οποίου αυτή ήδη κρατείται προσωρινά. Το ότι αυτή που κρατείται προσωρινά είναι η ίδια η εκζητούμενη, βεβαιώνεται όχι μόνο από τα έγγραφα της δικογραφίας αλλά και από την ομολογία της ίδιας. Σε βάρος της εκζητούμενης έχει εκδοθεί το υπ' αριθ. 970995/2019 ένταλμα σύλληψης του 2ου Κλάδου Δημόσιου και Επαναστατικού Ανακριτικού Γραφείου της πόλης GOLPAYGAN στο Ιράν, για τα εγκλήματα α) της αρπαγής ανηλικού και β) πλαστογραφίας . Εν συνεχεία προκύπτει ότι με βάση τη με αριθμό 970995/ 2019 απόφαση του Ανακριτή του του 2ου Κλάδου του Δημόσιου και Ανακριτικού Τμήματος της πόλης Γκολπαγεγκαν (GOLPAYGAN) στο Ιράν, χαρακτηρίστηκε η ανωτέρω εκζητούμενη (επ) KHADEMI (ον.) SHARAREH του ALIAKBAR, ως κατηγορούμενη για απαγωγή ανηλικού (άρθρο 621 του Ισλαμικού Ποινικού Κώδικα) και πλαστογραφία εγγράφων (άρθρα 523 και 535 του Ισλαμικού Ποινικού Κώδικα) και έχει εκδοθεί σε βάρος της το με αριθ. 970995/ 2019 ένταλμα σύλληψης του ως άνω ανακριτή λόγω φυγοδικίας τούτης, προκειμένου να υποβληθεί σε ανάκριση που διεξάγεται εναντίον της για τις ως άνω πράξεις. Σε αυτό γίνεται αναφορά

των περιστατικών που θεμελιώνουν τα ως άνω εγκλήματα, με ακριβή προσδιορισμό του τόπου και του χρόνου διαπράξεώς τους και του κατά νόμον χαρακτηρισμού, ήτοι των άρθρων 523, 535 και 621 του Ισλαμικού Ποινικού Κώδικα, που προβλέπουν και τιμωρούν τα εγκλήματα αυτά. Ειδικότερα αποδίδεται στην εκζητούμενη ότι από κοινού με την Χοσσείν Καντέμι με προηγούμενο σχέδιο και αναφορικά με υπάρχουσες προηγούμενες οικογενειακές διαμάχες ανάμεσα στον Αλί Σεφαατ, απέκτησαν διαβατήριο στο όνομα ενός κοριτσιού που ονομάζεται Χάστι Αχμαντιμοτλακ, κόρη του Γκολαμρέζα και επικολλώντας τη φωτογραφία της Νταϊάνα Σεφαατ, κόρης του Αλί, την πήραν μέσω συνόρων αέρος του αεροδρομίου Ιμάμ Χομεινί στην Τουρκία στις 31 Δεκεμβρίου 2018. Σύμφωνα με τις διατάξεις του Ισλαμικού Κώδικα η απαγωγή ενός προσώπου τιμωρείται κατ' άρθρο 621 του Ισλαμικού Ποινικού Κώδικα με φυλάκιση από πέντε έως δεκαπέντε έτη και εάν το απαχθέν πρόσωπο είναι κάτω από 15 έτη θα καταδικαστεί στη μέγιστη τιμωρία, ενώ σύμφωνα με τα άρθρα 523 και 535 του Ισλαμικού Ποινικού Κώδικα η πλαστογραφία τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως από 6 μήνες έως τρία έτη ή χρηματικό πρόστιμο έως 18 εκατομμύρια ριαλ. Εξάλλου και κατά την Ελληνική Νομοθεσία οι ως άνω πράξεις είναι αξιόποινες και τιμωρούνται η πράξη της αρπαγής από ανιόντα με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον ενός έτους (άρθρο 324 παρ.2-1 του ΠΚ) και η πράξη της πλαστογραφίας (άρθρο 216 παρ.1 του ΠΚ) με ποινή φυλακίσεως και χρηματική ποινή. Συνεπώς πρόκειται για πράξεις που τιμωρούνται από τους νόμους, τόσο του Κράτους το οποίο ζητεί την έκδοση (Ιράν), όσο και του Κράτους από το οποίο ζητείται αυτή, με ποινή στερητική της ελευθερίας άνω των δύο ετών (το μέγιστο όριο), για τις οποίες επιτρέπεται η έκδοση, κατά τις διατάξεις του άρθρου 437 στοιχ. α εδ. πρώτο του ΚΠΔ. Σημειώνεται ότι για τις ως άνω αξιόποινες πράξεις για τις οποίες εκδόθηκε το ένταλμα σύλληψης δεν απειλείται ποινή που μπορεί να χαρακτηριστεί ως βασανιστήρια, όπως είναι η επιβολή μαστιγώματος. Επίσης προέκυψε, ότι μετά τον ως άνω χαρακτηρισμό της εκζητούμενης ως κατηγορούμενης για τις ως άνω πράξεις εκδόθηκε, λόγω της φυγοδικίας της, το με αριθ. 970995/2019 ένταλμα σύλληψης του 2ου Κλάδου Δημόσιου και Επαναστατικού Ανακριτικού Γραφείου της πόλης GOLPAYGAN στο Ιράν. Περαιτέρω πρέπει να σημειωθεί ότι ούτε κατά την Ελληνική ούτε κατά την Ιρανική νομοθεσία έχει λάβει χώρα παραγραφή των αξιόποινων πράξεων αφού αυτές φέρεται ότι τελέστηκαν τον Δεκέμβριο του έτους 2018, ενώ δεν προέκυψε άλλος νόμιμος λόγος που εμποδίζει τη δίωξη ή την εκτέλεση

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

της ποινής ή αποκλείει ή εξαλείφει το αξιόποιο σύμφωνα με τους νόμους της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν (κράτους που ζητεί την έκδοση και τελέστηκε το έγκλημα) ή του Ελληνικού Κράτους. Τέλος ούτε από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης προέκυψε ούτε προβλήθηκε από την εκζητούμενη ότι δικάστηκε οριστικά από τις δικαστικές αρχές της Ελλάδος για τις πράξεις για τις οποίες ζητείται η έκδοσή της ή ότι διώκεται γι' αυτές στην Ελλάδα. Τα παραπάνω εγκλήματα για τα οποία ζητείται η έκδοση της ανωτέρω δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως πολιτικά διότι δεν στρέφονται αμέσως ή εμμέσως κατά της πολιτικής οργάνωσης της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν και δεν έτειναν στην ανατροπή και αλλοίωση της υφιστάμενης πολιτειακής τάξεως αυτής, ούτε σχετίζονται με την παρασκευή των μέσων για διάπραξη συγκεκριμένου πολιτικού εγκλήματος κατά την έννοια του νόμου, όπως ειδικότερα εκτίθεται στη νομική σκέψη της παρούσας, ήτοι δεν απευθύνονται αμέσως κατά της πολιτείας, ούτε τείνουν στην ανατροπή ή αλλοίωση της νομίμου κατά το πολίτευμα κοινωνικοοικονομικής τάξεως. Ακολούθως από κανένα αποδεικτικό μέσο δεν προέκυψε ότι δεν υφίσταται λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία των δικαστών που πρόκειται να εκδικάσουν την υπόθεση της εκζητούμενης. Τούτο δε διότι από τα προσκομιζόμενα από την τελευταία έγγραφα προκύπτει ότι αυτή έτυχε της έννομης προστασίας του Κράτους αφού αφενός απαλλάχθηκε από τις κατηγορίες της μοιχείας και την ποινή των 40 βουρδουλιών που της είχαν επιβληθεί πρωτοδίκως, ενώ ο σύζυγός της ο οποίος την κατηγόρησε καταδικάστηκε στην επιστροφή της προίικας της ύψους 940 χρυσών (βλ.σχ. την με αριθμό 9709973721100313/13-08-2018 απόφαση του Δικαστηρίου 1 του Οικογενειακού Δικαστηρίου του Υπουργείου ,και την με αριθ. 9709970377200062/8-4-2018 απόφαση του 18 ου Εφετείου του Ισφαχάν). Επίσης δεν προέκυψε ότι αυτή άμα την έκδοσή της θα υποστεί βασανιστήρια και κακομεταχείριση κατά τη διάρκεια της κράτησής της, ούτε βέβαια, όπως προαναφέρεται, ότι για τις αποδιδόμενες σ' αυτήν πράξεις, τις οποίες δεν αρνείται, απειλείται στον Ισλαμικό Ποινικό Κώδικα ποινή μαστιγώματος, ούτε, εξάλλου, προέκυψε ότι εν προκειμένω υφίσταται κίνδυνος καταδίκης της στην ποινή του θανάτου, αφού αυτό δεν προβλέπεται στο νόμο, απορριπτομένων των σχετικών ισχυρισμών της ως αβάσιμων κατ' ουσίαν. Η ίδια ισχυρίζεται ότι υποχρεώθηκε να απαγάγει τη θυγατέρα της προκειμένου ν' αποφύγει ένα πρόωρο γάμο στην ηλικία των οκτώ (8) ετών, πλην, όμως ο σχετικός ισχυρισμός της δεν επιβεβαιώνεται από άλλο αποδεικτικό μέσο, πέραν την κατάθεσης

της επίσης κατηγορούμενης αδελφής της, και πρέπει ν' απορριφθεί. Ο ισχυρισμός της ότι φοβάται τη βία που ασκεί σε βάρος της ο σύζυγός της, δεν ασκεί εν προκειμένω επιρροή για την μη έκδοσή της, αφού δεν επικαλείται, κατά το μέρος αυτό, την άσκηση σε βάρος της κρατικής βίας, ενώ όπως προέκυψε μετά από μήνυσή της ο σύζυγός της καταδικάστηκε στο παρελθόν για επίθεση σε βάρος της (βλ.σχ. τη με αριθμό 9709983722300756 / 25-3-2019 απόφαση του 16ου Εφετείου του Ισφαχάν). Τέλος ο ισχυρισμός της εκζητούμενης ότι απαγορεύεται η απέλασή της όσο εκκρεμεί η εξέταση του αιτήματος ασύλου που έχει υποβάλει τυγχάνει μη νόμιμος διότι όπως εκτίθεται στην οικεία νομική σκέψη αναφέρεται στη μη έκδοση του εκζητούμενου από τον αρμόδιο γι' αυτό, κατά το άρθρο 452 παρ. 1 ΚΠΔ Υπουργό Δικαιοσύνης, εφόσον προηγήθηκε αμετάκλητη γνωμοδότηση υπέρ της έκδοσης από το συμβούλιο Εφετών ή του Αρείου Πάγου και δεν τάσσεται ως στοιχείο που εμποδίζει (μέχρι την τελεσίδικη παραδοχή ή απόρριψη της αίτησης ασύλου) τη συζήτηση ή τη λήψη σχετικής απόφασης για την έκδοση ή μη του εκζητούμενου από το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο, το οποίο, για τη διαμόρφωση της γνωμοδοτικής κρίσης του, εξετάζει και συναξιολογεί (με τα λοιπά στοιχεία) και τη βασιμότητα του επικαλούμενου φόβου δίωξης ως ενδεχόμενου νομίμου λόγου που εμποδίζει την έκδοση, κατά τα άρθρα 3 της Ε.Σ.Ε. και 438 περ. γ' και ε'ΚΠΔ. Επομένως πρέπει ν' απορριφθούν οι ισχυρισμοί της εκζητούμενης ως αβάσιμοι κατά τα ανωτέρω. Κατ' ακολουθία τ συντρέχουν όλες οι θετικές προϋποθέσεις του νόμου και καμία αρνητική, για να γνωμοδοτήσει το Συμβούλιο υπέρ της έκδοσης της εκζητούμενης προκειμένου να δικαστεί ως υπαίτια των αξιόποινων πράξεων α) της αρπαγής ανηλίκου και β) της πλαστογραφίας, που φέρεται ότι τέλεσε στο Ιράν τον Δεκέμβριο του έτους 2018 και οι οποίες προβλέπονται και τιμωρούνται από τα άρθρα 523, 535 και 621 του Ισλαμικού Ποινικού Κώδικα, και υπό τον όρο ότι αυτή δεν θα διωχθεί ή καταδικαστεί στο Ιράν, ούτε θα παραδοθεί σε άλλο Κράτος για άλλες πράξεις, εκτός από τις παραπάνω για τις οποίες εκδόθηκε, που έχουν τελεστεί προς της εκδόσεώς της στο ανωτέρω Κράτος (άρθρο 440 του ΚΠΔ).

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΗΡΙΑ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι α) η ανωτέρω εκζητούμενη είναι το ίδιο πρόσωπο με εκείνο για την οποία ζητείται έκδοση, β) υπάρχουν τα δικαιολογητικά έγγραφα που απαιτούνται από τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Εκδόσεως για την έκδοση, γ) το έγκλημα που αποδίδεται στην εκζητούμενη είναι από

εκείνα για τα οποία επιτρέπεται η έκδοση και δ) δεν έχει προκύψει, ήδη, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν ή Ελληνικού Κράτους, νόμιμος λόγος, που εμποδίζει τη δίωξη ή να αποκλείει ή να εξαλείφει το αξιόποιο της πράξεως αυτής.

ΓΝΩΜΟΛΟΓΕΙ υπέρ της έκδοσης στο κράτος της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν της KHADEMI (ον.) SHARAREH του ALI AKBAR και της ZAHRA, υπηκόου Ιράν, που γεννήθηκε στις 9-4-1982 στο Ιράν, κατοίκου ομοίως, ήδη κρατούμενη στο Γενικό Κατάστημα Κορυδαλλού, δυνάμει του με αριθμό 201/2019 εντάλματος συλλήψεως της Προέδρου Εφετών Θράκης, προκειμένου αυτή να δικαστεί ως υπαίτια των αξιόποινων πράξεων α) της αρπαγής ανηλίκου και β) της πλαστογραφίας, που φέρεται ότι τέλεσε στο Ιράν τον Δεκέμβριο του έτους 2018 και οι οποίες προβλέπονται και τιμωρούνται από τα άρθρα 523, 535 και 621 του Ισλαμικού Ποινικού Κώδικα, και υπό τον όρο ότι αυτή δεν θα διωχθεί ή καταδικαστεί στο Ιράν, ούτε θα παραδοθεί σε άλλο Κράτος για άλλες πράξεις, εκτός από τις παραπάνω για τις οποίες εκδόθηκε, που τελέστηκαν πριν την έκδοσή του .

ΔΙΑΤΗΡΕΙ την κράτηση της εκζητούμενης διαταχθείσα με το με αριθ. 201/2019 ένταλμα της Προέδρου Εφετών Θράκης, μέχρι την παράδοση της στις Ιρανικές Αρχές.

Κατόπιν η Προεδρεύουσα, δια του ερμηνέως ανακοίνωσε στην εκζητούμενη ότι έχει δικαίωμα να ασκήσει έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Αρείου Πάγου εντός 24 ωρών από της δημοσιεύσεως και της εξήγησε συνοπτικά όλα όσα απαιτούνται για να είναι έγκυρο και τυπικά δεκτό το ένδικο αυτό μέσο και στη συνέχεια λύθηκε η συνεδρίαση.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε αμέσως στο ακροατήριο σε δημόσια συνεδρίαση, στην Κομοτηνή στις 3 Σεπτεμβρίου 2019 και ώρα 12:45μ.μ.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΣΠΙΘΗΚΕ
Η ΕΠΙΣΤΗΡΙΑ

